

เรื่องเล่าที่ดีในที่ทำงาน

กำลังใจเล็กๆที่ยิ่งใหญ่ เพื่อฟื้นฟูกลับมาสดใสเหมือนเดิม

เดือนธันวาคม เป็นช่วงเวลาสิ้นปีที่ทุกคน และทุกๆครอบครัวควรมีความสุข สิ้นปีที่ดีควรจะเป็นช่วงเวลาแห่งการโอบกอดอาม่าสิ่งที่ไม่ดีในปีเก่า เพื่อต้อนรับสิ่งที่ดีที่กำลังจะเข้ามาในปีใหม่ แต่ในเดือนธันวาคมปี 2563 ที่ผ่านมานี้ กลับเป็นช่วงเวลาแห่งการสูญเสีย และเศร้าโศกที่สุดของหอผู้ป่วยใน นับจากเหตุการณ์ครั้งนั้น ทุกคนต่างก็คิดว่า พี่แอร์ ที่เป็นทั้งหัวหน้าทีคอยช่วยเหลือพวกเราในการทำงาน เป็นทั้งพี่ที่คอยตักเตือนยามเมื่อพวกเราทำผิด เป็นทั้งคุณแม่ที่คอยสนับสนุนพวกเรา และเป็นเหมือนฝันฟ้าที่คอยปกป้องพวกเราไว้ จะไม่มีวันเหมือนเดิมอีกต่อไป ทุกอย่างดูมืดมน ราวกับว่าความสุขมันหายไปภายในชั่วพริบตา เจ้าหน้าที่หอผู้ป่วยในยังคงปฏิบัติงานในการดูแลผู้ป่วยเหมือนเดิมทุกวัน แต่สิ่งที่ไม่เหมือนเดิมคือความรู้สึกในใจของแต่ละคน หลายคนอยากไปให้กำลังใจพี่แอร์ อยากไปอยู่ข้างๆพี่แอร์ในช่วงเวลาที่เลวร้ายที่สุด แต่ด้วยภาระงาน ทำให้ไม่พวกเราหลายคนไม่สามารถไปได้ ทำได้เพียงติดตามข่าวคราวจากคนที่มีโอกาสได้เดินทางไป และให้กำลังใจผ่านสื่อโซเชียลซึ่งเราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพี่แอร์จะเห็นหรือไม่ จะได้เปิดอ่านเมื่อไหร่

แต่ในท้ายที่สุด พี่แอร์ ก็ยังคงเป็นพี่แอร์ที่เข้มแข็งของทุกคนเสมอ ทั้งๆที่เสียเวลาอีกแค่ไม่กี่เดือนสำหรับการเกษียณอายุราชการของพี่แอร์ แต่พี่แอร์ก็ใช้เวลาเพียงไม่นานกลับมาเข้มแข็งได้อีกครั้ง พี่แอร์กลับมาทำงานตามปกติ ซึ่งเวลาส่วนใหญ่จะปฏิบัติงานที่ศูนย์เติมเลือด โดยถือเป็นอัตรากำลังใจที่สำคัญ ในการทำงานอย่างเต็มที่ ทั้งทำแอดมิท ทำเอกสาร ทำเรื่องจำหน่ายผู้ป่วย หรือแม้แต่งานเอกสารงานคุณภาพต่างๆที่พี่แอร์ได้รับผิดชอบไว้ พี่แอร์ก็สามารถกลับมาสานต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ถึงแม้หลายๆครั้งพี่แอร์จะยังมีน้ำตา เมื่อมีเหตุการณ์ให้ต้องระลึกถึงเรื่องราวที่โหดร้าย แต่พี่แอร์ก็จะพยายามหยุดน้ำตา และปฏิบัติงานต่อไป

ตั้งแต่พี่แอร์กลับมาทำงาน น้องๆทุกคนในหอผู้ป่วยในต่างก็คิดกันเสมอว่าจะทำอย่างไร เพื่อให้พี่แอร์มีรอยยิ้มบ้าง และแล้วโอกาสดีก็มาถึง วันที่ 7 กุมภาพันธ์ ของทุกปี คือวันคล้ายวันเกิดของพี่แอร์ ทุกคนต่างช่วยกันระดมสมองที่จะหาของขวัญให้พี่แอร์ ซึ่งท้ายที่สุดแล้ว พวกเราก็ตัดสินใจว่า ณ ช่วงเวลานี้ ของขวัญที่สำคัญที่สุดสำหรับพี่แอร์ก็คือ “กำลังใจ” ดังนั้น การจัดเตรียมของขวัญเพื่อเซอร์ไพรส์พี่แอร์จึงได้เริ่มต้นขึ้น สิ่งที่เราอยากมอบให้พี่แอร์คือ สมุดอวยพรจากทุกคนในโรงพยาบาล ดังนั้นนับตั้งแต่ช่วงต้นเดือนมกราคมเป็นต้นมา เราได้จัดเตรียมสมุดวาดภาพเพื่อนำไปให้เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลแม่ลาวได้ร่วมกันเขียนคำอวยพรเพื่อมอบให้แก่พี่แอร์ในวันคล้ายวันเกิด โดยอาศัยช่วงเวลาที่มึนงงว่างในการไปยังจุดต่างๆ โดยมีการกำชับทุกคนให้เรื่องนี้เป็นความลับ ในขณะที่เดียวกันนั้นก็พยายามหลบหลีกไม่ให้พี่แอร์ทราบ ซึ่งในท้ายที่สุดด้วยความร่วมมือของทุกคนในหอผู้ป่วยใน และเจ้าหน้าที่ทุกคนในโรงพยาบาล จึงทำให้สมุดอวยพรเสร็จสมบูรณ์ก่อนถึงวันคล้ายวันเกิดพี่แอร์ตามที่พวกเราได้ตั้งใจไว้

และแล้ววันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2564 ก็มาถึง น้องๆทุกคนได้รวมตัวกันเพื่อนำเค้กวันเกิด และของขวัญที่เป็นเหมือนทั้งคำอวยพร และกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ส่งมอบให้ถึงมือพี่แอร์ ณ ศูนย์เติมเลือด เป็นอีกครั้งที่พี่แอร์ต้องมีน้ำตา แต่พวกเรารับรู้ได้ว่า น้ำตาของพี่แอร์ในครั้งนี้มันไม่ได้เกิดจากความเศร้าเหมือนที่ผ่านมา แต่มันคือน้ำตาแห่งความซาบซึ้งใจ และพี่แอร์รับรู้ถึงกำลังใจเล็กๆจากทุกๆคน ที่ต้องการส่งมอบให้เพื่อให้พี่แอร์กลับมาสดใสเหมือนครั้งวันวานที่ผ่านมา สิ่งนี้มันทำให้เรารู้สึกขอบคุณทุกความช่วยเหลือ และกำลังใจเล็กๆจากทุกคน ที่ท้ายที่สุดแล้วมันกลายเป็นพลังและกำลังใจอันยิ่งใหญ่สำหรับคนๆหนึ่งอย่างแท้จริง

นางสาวเมธินี วิริยะ
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
งานผู้ป่วยใน โรงพยาบาลแม่ลาว